

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2004, þriðjudaginn 30. mars, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Grétar Grétarsson, Íris Ösp Ingjaldsdóttir, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 1/2004:**

M

gegn

fjármálafyrirtækinu F.

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 8. janúar 2004, með kvörtun A, f.h. sóknaraðila, dagsettri, 7. janúar 2004. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 9. janúar 2004, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 22. janúar 2004. Bréfið var sent umboðsmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 26. janúar 2004, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 30. mars 2004.

II.

Málsatvik.

Hinn 28. júní 1995 gaf faðir sóknaraðila út skuldabréf að fjárhæð kr. 1.430.000 til varnaraðila. Var sóknaraðili tilgreindur sem sjálfskuldarábyrgðaraðili og nafn hans ritað undir bréfið því til staðfestingar. Vanskil urðu á bréfinu og höfðaði varnaraðili mál til innheimtu skuldarinnar á hendur föður sóknaraðila og honum sjálfum með stefnum, birtum 20. ágúst 1996. Var stefna á hendur sóknaraðila birt föður hans á lögheimili sóknaraðila. Málið var þingfest í Héraðsdómi Reykjavíkur hinn 24. september 1996. Útivist varð af hálfu sóknaraðila og föður hennar og var stefna málsins árituð um aðfararhæfi hinn 5. desember 1996.

Sóknaraðili, sem býr nú í Bandaríkjunum Norður-Ameríku, þrátt fyrir að lögheimili hans sé skráð hér á landi, fékk í október og nóvember 2003 kröfubréf frá þarlendu fyrirtæki þar sem hann var krafinn um greiðslu á skuld sinni við varnaraðila. Hann mótmælti innheimtunni bæði við varnaraðila og umboðsaðila hans í Bandaríkjunum Norður-Ameríku, síðast með bréfi til varnaraðila, dagsettu 28. nóvember 2003.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 7. janúar 2004.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að innheimtutilraunum varnaraðila gagnvart sér verði hætt þegar í stað. Kveðst hann ekki minnst þess að hafa undirritað skuldabréf það sem krafa

varnaraðila byggist á. Þá hafi bréfinu verið breytt eftir að faðir sóknaraðila gaf það út og séu allar skuldbindingar samkvæmt efni þess því niður fallnar. Ennfremur segir sóknaraðili að sér hafi aldrei verið löglega birt stefna í málinu og hafi honum því verið ókunnugt um efni hennar og ekki getað komið að neinum vörnum. Loks kveður sóknaraðili engar tilraunir hafa verið gerðar til innheimtu skuldarinnar frá því að stefnan var árituð en hann hafi verið búsettur í Bandaríkjum Norður-Ameríku frá 10. nóvember 1995. Geti aðför samkvæmt stefnunni því ekki náð fram að ganga vegna tómlætis.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Vísar varnaraðili til þess að áritun dómara á stefnu hafi sama gildi og dómur og verði ekki skotið til æðra dóms, sbr. 2. mgr. 113. gr. laga nr. 91, 1991 um meðferð einkamála. Sé árituð stefna því bindandi um úrslit sakarefnis milli aðila um þær kröfur sem í stefnu felist og hafi einnig fullt sönnunargildi um þau málsatvik sem í henni greini, sbr. 1. og 4. mgr. 116. gr. eml. Hafi hvorki sóknaraðili né faðir hans óskað eftir endurupptöku málsins í samræmi við ákvæði laga um meðferð einkamála, en krafa varnaraðila samkvæmt hinni árituðu stefnu fyrnist á tíu árum, sbr. 4. gr. laga nr. 14, 1905 um fyrning skulda og annarra kröfuréttinda. Séu tilraunir varnaraðila til að innheimta skuldina hjá sóknaraðila því fullkomlega lögmætar og réttmætar.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt d-lið 6. gr. samþykkta fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms.

Eins og fyrr er rakið höfðaði varnaraðili mál á hendur sóknaraðila með stefnu, birtri 20. ágúst 1996, vegna ábyrgðaryfirlýsingar hans á skuldabréfi. Gögn málsins bera með óyggjandi hætti að máli þessu hafi lokið með áritun dómara um aðfararhæfi dómkrafna og upphæð málskostnaðar, sbr. 1. mgr. 113. gr. laga um meðferð einkamála nr. 91, 1991. Hefur sú áritun sama gildi og dómur, sbr. 2. mgr. 113. gr. laganna.

Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki tekur samkvæmt framansögðu ekki til meðferðar mál sem hafa verið til meðferðar almennra dómstóla. Með vísan til þessa og fyrrgreinds ákvæðis í samþykktum fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður þegar af þessari ástæðu að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 30. mars 2004.

Guðjón Ólafur Jónsson

Grétar Grétarsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason